

The English version of this Decision immediately follows.

המרכז הבינתחומי הרצליה

י"ז בטבת תשע"ו
29 בדצמבר 2015

תיק משמעת מס' 25/2015
בעניין סטודנטית פלונית - (להלן: הסטודנטית)

החלטה

מבוא

1. תיק דנן עניינו בסטודנטית בבינתחומי הרצליה. כנגד הסטודנטית הוגשה קובלנה המייחסת לה עבירות משמעת והפרת סעיפים 2(1), 2(3), 2(5), 2(6), 2(20) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון המשמעת"). הסטודנטית הואשמה בכך שבמהלך בחינה בקורס אקדמי, אשר התקיימה בחומר סגור, נמצא בתא השירותים הסמוך לכיתה הבחינה חומר עזר השייך לה. חומר העזר מכיל 30 עמודים כתובים בכתב ידה של הסטודנטית (להלן: "חומר עזר").
2. במסגרת בירור הסוגיה נשוא תיק דנן התקיימו לא פחות מ- 5 דיונים בתאריכים הבאים: 11.06.15, 03.08.15, 01.09.15 ו- 08.11.15. במהלך הדיונים השונים נכחו: הקובלת אורלי שקד; רכזת ועדת המשמעת שיר פאר; מ"מ רכזת הוועדה אריאלה רדה; נציגת האגודה ניצן זיגדון (ייצגה את הסטודנטית בשלושת הדיונים הראשונים); ב"כ הבינתחומי עו"ד איריס איליטוביץ-סגל; שני עורכי דין מטעמה של הסטודנטית (עורכי הדין של הצדדים נכחו רק בשני הדיונים האחרונים); שני משקיפים מטעם אגודת הסטודנטים (נכחו בדיון החמישי). כמו כן, בפני הוועדה הופיעו שבעה עדים, כדלקמן: שלושה סטודנטים חבריה של הסטודנטית הנלונה; שתי משגיחות שנכחו בבחינה; המשגיח שמצא את חומר העזר (להלן: "המשגיח"); גב' זהבית לוסטינגר ראש מדור בחינות שנקראה לכיתה הבחינה ושהתה בה זמן מה (להלן: "זהבית"). בתום הדיון החמישי, נתבקשו הצדדים להגיש סיכומים בכתב. לאחר שבועות מספר, נמסרו הסיכומים כמבוקש.

דיון:

3. בטופס התלונה מיום 25.03.2015 נכתב, כי בהתאם לנוהל קבוע המתבצע במחצית השעה הראשונה של כל בחינה, נסרקו חדרי השירותים הסמוכים לכיתות הבחינה נשוא תיק דנן. במהלך הסריקה נמצא באחד מתאי שירותי הבנות חומר העזר. החומר הועבר לאחד מאנשי הסגל של הקורס אשר אישר כי מדובר בחומר השייך לקורס במסגרתו נערכה הבחינה. כמו כן, נמצאה התאמה בין כתב היד בחומר העזר ובין כתב ידה של הסטודנטית במחברת הבחינה.
4. בנוסף, בטופס התלונה ישנה התייחסות לחוסר הסדר ששרר בכיתה במהלך הבחינה שבא לידי ביטוי, בין היתר, ביציאות תכופות של סטודנטים לשירותים. בשל כך, נקראה זהבית לכיתה הבחינה. עוד צוין בטופס התלונה, כי הסטודנטית יצאה פעמיים לשירותים בהפרש של כ- 20 דקות. ברישומים הנמצאים בטופס דיווח יציאות כניסות לשירותים במהלך הבחינה, מופיע כי הסטודנטית יצאה פעמיים; פעם אחת בשעה 11:14 ופעם נוספת בשעה

37: 11. בשני הרישומים כתובה שעת היציאה מהכיתה אך לא נכתב מהי שעת חזרה כמו גם, אין אזכור בכתב יד למספר המחברת. הסטודנטית טוענת כי יצאה לשירותים רק פעם אחת במהלך הבחינה.

גרסאות הצדדים

5. המשגיח אשר מצא את חומר העזר בשירותים העיד בפני בית הדין וציין, כי במחצית השעה הראשונה של הבחינה ביצע סריקה שגרתית בין תאי השירותים הסמוכים לכיתת הבחינה. במהלך הסריקה בשירותי הבנות מצא חומר כתוב בתוך שקית ניילון מתחת לפח האשפה. לאחר מציאת חומר העזר, העבירו לזהבית כפי שמחויב לעשות בעת מציאת חומרים חשודים בשירותים (עמודים 4-6 לפרוטוקול הדיון מיום 08.11.2015).

6. זהבית ציינה בעדותה (עמודים 9-10 לפרוטוקול הדיון מיום 01.09.2015) כמו גם בטופס התלונה, כי לאחר שקיבלה את חומר העזר, העבירה אותו למתרגל הקורס, יחד עם מספרי מחברות של סטודנטים שישבו בסמוך לתא השירותים בו נמצא חומר העזר. המתרגל נתבקש לנסות ולזהות האם יש התאמה בין כתב היד בחומר העזר וכתב היד בטופס הבחינה והדבר אכן בוצע בהצלחה.

7. הסטודנטית מנגד נתבקשה למסור את גרסתה נוכח העובדה, כי חומר העזר השייך לה נמצא בתא השירותים הסמוך לכיתת הבחינה. להן גרסתה: לדבריה, הגיעה לקמפוס ב-09:00 בבוקר (הבחינה החלה בשעה 10:00) והתמקמה עם כמה מחבריה בקפיטריה. בעודה יושבת בקפיטריה היא למדה מחומר העזר שהכינה מבעוד מועד עד השעה 09:40. לאחר מכן, קמה ממקום מושבה בקפיטריה והלכה עם חבריה שישבו עמה אל עבר כיתת הבחינה. לטענתה, יתכן וחומר העזר שלה נשכח בקפיטריה. להלן גרסתה, כהאי לישנא:

בדרך לכיתה לא שמתי לב שהסיכומים (קרי חומר עזר. ש.מ.) לא היו אצלי, שמתי לב שהם לא אצלי כשאספתי את הדברים בסוף הבחינה... כשישבנו בקפיטריה, אני מנסה להיזכר מי ישב איתי בקפיטריה, מדובר בערך ב- 5 אנשים שניים מהם הגיעו להעיד היום הם בערך זוכרים את אותו הדבר שאני זוכרת (עמודים 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015).

בהמשך, כשנשאלה האם השאירה את חומר העזר בקפיטריה השיבה בשלילה וציינה כי היא לא בטוחה (עמוד 4 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015).

8. לכשנשאלה הסטודנטית הכיצד לדעתה חומר העזר שלה, אותו החזיקה בידה עד כ-20 דקות לפני הבחינה, הגיע לתא השירותים הסמוך לכיתה בה נבחנה, השיבה בזו הלשון:

...ניסיתי להבין מה קרה והגעתי למסקנה שאולי מישהו ראה את הסיכומים שלי בקפיטריה, הם מאוד מסודרים, וזה היה הביטחון שלה והיא הלכה לשירותים ופשוט הניחה את זה שם, למען הביטחון שלה. אני לא חושבת שמישהו ניסה להתנקם בי, אני חושבת שבגלל שמדובר בסיכום מאוד מתומצת ויכולים לעזור... אין לי דרך להסביר זאת, איך שהוא הסיכומים הגיעו לשירותים, חוץ מלומר את האמת שלי, הסיכומים האלה שלי והם הגיעו לשירותים מבלי שאני הנחתי אותם שם... יכול להיות שיש אנשים שרואים אחלה סיכומים והחליטו לעשות בהם שימוש (עמודים 2-3 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015. השגיאות במקור).

ובהמשך ציינה:

אני חושבת שמי ששם את זה (את חומר העזר. ש.מ.) כנראה שזה עזר לו.. אמרתי שזה (חומר העזר ש.מ.) שלי ואיכשהו הגיע לשירותים. אני מנסה להריץ בראש את מה שקרה ולנסות להגיע לאנשים שיכולים להעיד שאולי השארתי את הסיכומים בקפוטריה או שמישהו אמר אחלה סיכומים בואו נשתמש בהם, לא הצלחתי להגיע למקום הזה, לא הצלחתי להבין איך הסיכומים הגיעו לשירותים. והדבר היחיד שהצלחתי להגיע אליו הוא עדים שהיו איתי. ואני שוב אומרת, כף רגלי לא דרכה בשירותים...אין לי השערה אחרת חוץ מכך שהסיכומים לא הצמיחו רגליים אלא אם משיהו החליט להשתמש בהם, אולי משהו החליטה להשתמש בחומר (עמוד 4 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015).

ובדיון אחר הטעימה ואמרה: אני חושבת שכשישבתי בקפוטריה היו הרבה אנשים מסביב וזה היה סיכומים טובים ואולי מישהו הגיע לא מוכן לבחינה ולקח את החומר (עמוד 5 לפרוטוקול הדיון מיום 03.08.2015).

9. הסטודנטית זימנה 3 מחבריה ללימודים שנבחנו אף הם באותה בחינה. תחילה העיד פלוני אשר ישב אתה בקפוטריה ולאחר מכן, ישב בסמוך אליה בכיתה הבחינה. להלן גרסתו ביחס לחומר העזר שהחזיק אצל הסטודנטית עד השעה 09:40:

כמו שאמרנו היא הייתה עם החומר עד 09:40, היא למדה מהסיכומים שלה, אמרתי לה שזה יעשה לה רק רע. ואז בשעה הזו קמנו והלכנו לכיתה. אני לא זוכר האם הסיכומים נשארו בקפוטריה אך אני יכול להעיד שנשארו אתה עד הבחינה אפילו יש לנו נוהל חיבוק. עלינו לעשן סיגריה ואני יכול לומר בוודאות שהיא לא יצאה לשירותים. היא תמיד יושבת לידי בבחינה מצד שמאל. עד הבחינה היא לא יצאה לשירותים, מה שקרה בזמן הבחינה אני לא יכול לחתום על כך... בזמן הבחינה אני שקוע בעצמי ובגלל זה אמרתי שיכול להיות שבבחינה כן יצאה אבל לפני כן בוודאות לא... בבחינה אני יושב עם קפוצ'ון על הראש ומרוכז בבחינה אז לא שמשתי לב (עמוד 5 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015).

10. בדיון הראשון העידה פלונית, חברתה של הסטודנטית הנלונה. לדבריה:

אני תמיד יושבת בכיתה לפני הבחינה ולא בקפוטריה אז לא הייתי בקפוטריה. חיכיתי בכיתה והסטודנטית ופלוני הגיעו והתיישבו מאחורי. בגלל שהייתי בלחץ יצאנו לעשן סיגריה וישבנו בספסל למעלה. לאחר מספר דקות אמרתי לה לרדת למטה ונכנסו לכיתה. (עמוד 6 לפרוטוקול הדיון מיום 21.05.2015).

חברתה השלישית של הסטודנטית, אלמונית, העידה בדיון החמישי ומדבריה עולה, כי למדה עם הסטודנטית יום לפני הבחינה אך לא פגשה אותה בבוקר הבחינה, לא ישבה עמה בקפוטריה לפני הבחינה ולא נבחנה אתה באותה כיתה. היא ציינה, כי בתום הבחינה התקשרה אליה הסטודנטית וציינה כי לא מוצאת את חומר העזר (עמוד 2 לפרוטוקול הדיון מיום 08.11.2015).

11. הקובלת מצדה טענה, כי מתקשה לקבל את גרסתה של הסטודנטית ביחס לחומר העזר שלה. הקובלת הטעימה וציינה, כי מרגע שנמצא חומר עזר השייך לסטודנטית בשירותים הסמוכים לכיתה הבחינה, נטל ההוכחה מוטל על כתפי הסטודנטית. מחובתה לספק הסבר הגיוני לעובדה שחומר עזר שלה נמצא בשירותים במהלך הבחינה.

גרסתה לפיה גורם כלשהו ראה את חומר העזר בקפטרירה והחליט לעשות בו שימוש הנה גרסה בעייתית ולא הגיונית.

הקובלת אף הטילה ספק בעדותו של פלוני. לטענתה, פלוני לא אמר אמת בעדותו. הקובלת טענה, כי פלוני והסטודנטית ישבו זה לידי זה בבחינה, כפי שהעיד בעצמו. בטופס כניסות ויציאות צוין כי הם יצאו לשירותים בפער של 3 דקות ולכן לא יתכן כי פלוני השיב כי לא שם לב האם הסטודנטית יצאה לשירותים במהלך הבחינה, אם לא. נוכח זאת, ביקשה לזמנו לעדות נוספת. בדיון ביום 03.08.2015 העיד פלוני בשנית וציין, "כי שאני בבחינה אני לוקח ריטלין, לא מייחס למה שקורה סביבי. אני סובל מחרדות בחינה ולכן אני לא שם לב למה שמסביבי" (עמודים 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 03.08.2015). לטענתה של הקובלת, מאחר ומדובר בחבר טוב של הסטודנטית, שישב לידה במהלך כל הבחינה ויצא לשירותים בפער של 3 דקות ממנה, לא יתכן כי לא שם לב שהיא יצאה לשירותים ועל כל עדותו בעייתית.

סיכומים

12. בתום הדיונים, הגישו הצדדים סיכומיהם. להלן עיקרי סיכומי ב"כ הקובלת:
13. הסטודנטית העידה ביום 21/5/2015, כי כנראה שכחה את החומר בקפטרירה על השולחן, ורק לאחר הבחינה שמה לב כי החומר חסר לה. הסטודנטית לא הייתה בטוחה ב-100% ששכחה את החומר בקפטרירה כאמור בעדותה מיום 21/5/2015. הסטודנטית חזרה ואמרה לאורך כל עדותה, כי אינה יודעת כיצד החומר הגיע לתא השירותים היות ולדידה היא לא הניחה אותו שם, וכף רגלה לא דרכה בשירותים טרם כניסתה לבחינה, וכי פלוני, סטודנט שלמד אתה, יכול להעיד על כך.
14. לאור העובדה, כי שעה שנמצא חומר של הסטודנטית בתא השירותים, בזמן בחינה בחומר סגור, מוטלת עליה חובה לתן הסבר שיעלה בקנה אחד עם שורת ההגיון. הסטודנטית חזרה וטענה, כי היא לא הניחה את החומר בתא השירותים, דא עקא לא ניתן כל הסבר משכנע מי כן שם את החומר שלה בשירותים. אין חולק, כי החומר המצוי הינו של הסטודנטית. כמו כן, אין עוררין כי הסטודנטית לא נתפסה שהיא מעתיקה. כל מה שנותר הוא התנהגותה הרשלנית של הסטודנטית אשר לטענתה שכחה את החומר בקפטרירה, ולא הצליחה ליתן הסבר המניח את הדעת איך החומר התגלגל לשירותים. לאור האמור, במקרה דנן משאירה הקובלת את שיקול הדעת לממונה על המשמעת.
15. להלן עיקרי הדברים של ב"כ הסטודנטית שהובאו בסיכומי: הסטודנטית כפרה באישומם שיוחסו לה. לפיה, היא אינה יודעת כיצד החומר הגיע לפח בשירותים. עוד הוסיפה כי עד לפני הבחינה ישבה עם קבוצת סטודנטים בקפטרירה והיא שכחה את הסיכומים שם. הסטודנטית מסרה גרסתה באופן עקבי מרגע שהתבקשה לעשות כן, כמפורט בפרוטוקולי הדיונים וכך עשתה גם במהלך שמיעת הראיות. גרסתה הייתה עקבית לאורך כל הדרך, והיא שבה וטענה כי הסיכומים נשכחו בקפטרירה, וכי לאחר מכן ניגשה אל חדר הבחינה ולא נכנסה לשירותים לפני הבחינה. בהמשך ציין, כי מסרה גרסה אחת ויחידה, מתחילה ועד סוף, עקבית וקוהרנטית ולא נפל פגם כלשהו אשר בכוחו לקעקע את אמינות גרסתה.

16. פועל יוצא מגרסתה הוא, כי לא הייתה לה כל הזדמנות לקחת את הסיכומים ממקום מושבה בקפריסיה ולהניחם בתא השירותים. לפיכך, לא הוכח כי הסטודנטית הייתה אחראית באופן אישי או אחר להנחת הסיכומים בשירותים כאמור.

17. לדבריו של ב"כ הסטודנטית, לטענת הקובלת (במזכר מיום 15.04.15) ציינה בפני הסטודנטית כי לשם תמיכה בגרסתה זו, עליה לעשות מאמץ ולהיזכר ברשימת הסטודנטים שישבו אתה בקפריסיה. להבנתו, נקודת המוצא של הקובלת הייתה כי עדויות של סטודנטים אלה, ככל שיתמכו בגרסתה, יש בכוחן לנקות את הסטודנטית מאשמה. בהתאם לכך, נשלחה רשימת העדים אשר העידו בפני הוועדה ועדותם תומכת תמיכה נחרצת בגרסת הסטודנטית.

18. לטענת ב"כ הסטודנטית, היא אפוא פעלה בהתאם להנחייתה של הקובלת בכך שהביאה עדים התומכים בגרסתה, ומשכך עשתה, מן הראוי היה שלא להעמידה לדין, זאת כמובן משום שלא נמצא פגם בעדותם של העדים.

19. ב"כ הסטודנטית נדרש אף לשאלה כמה פעמים יצאה הסטודנטית לשירותים. ברם, לא מצאתי לנכון להביא את עיקרי דבריו כפי שיפורט בהמשך ההחלטה.

20. עוד טען ב"כ הסטודנטית, באשר לספק האם חומר העזר שנתפס בתא השירותים, הם הם הסיכומים אשר הונחו בפני וועדת המשמעת. ב"כ הסטודנטית התייחס לכמה וכמה עניינים, כדלקמן:

א. על פי העדויות שנשמעו ועל פי האמור בקובלנה, עולה כי אותם מסמכים שנתפסו בשירותים, היו בתוך שקית והונחו בתוך פח האשפה, מתחת לשקית אשר נמצאת בתוך הפח. דא עקא – על פי עדותו של המשגיח, אשר מצא את המסמכים, אלה היו מונחים מתחת לפח האשפה ממש.

ב. יש בסתירה זו כדי להטיל ספק בשאלה האם הסיכומים של הסטודנטית הם אותם מסמכים שנמצאו בתא השירותים על ידי העד.

ג. ועוד – על פי האמור בקובלנה ועל פי עדותו של המשגיח, המסמכים שמצא היו מונחים כאמור מתחת לפח, כאשר הם מקופלים, רוצה לומר מקומטים.

ד. והנה, הסיכומים אשר מצויים בפני הוועדה, ישרים הם, חלקים הם, אינם מקומטים כל עיקר ולא ניכר בהם כל סימן כי היו מקופלים מתחת לפח.

ה. הנה אפוא, קושי נוסף המטיל ספק של ממש בשאלה אם מדובר באותם מסמכים בכלל. ועוד – חומר העזר שבפני הוועדה, הוצגו למשגיח שסרק את תא השירותים, ולאחר שהביט בהם ידע לומר שני דברים: האחד, כי אלה אינם נראים כמו המסמכים שמצא. השני, כי המסמכים שמצא היו דפים בודדים, ואילו סיכומי הסטודנטית משתרעים על פני עשרות של עמודים.

21. לטענת ב"כ הסטודנטית, הראיות הנסיבתיות שהוצגו בפני הוועדה הנכבדה, אינן יכולות להוות בסיס בטוח להרשעת הסטודנטית. ככל שהנטל לסתור את ההנחה שפועלת לחובתה של הסטודנטית הועבר אליה, הרי שיש לומר כי היא הרימה נטל זה ואף למעלה מכך. עדותה הייתה מהימנה, ולא נסתרה בדבר, לא הופרכה, ועמדה במבחני האמינות המקובלים.

22. זאת ועוד, ב"כ הסטודנטית הביא את עמדתה של באת כוח הקובלת, המדגישה בסיכומיה את "התרשלותה" של הסטודנטית, אף היא מכירה למעשה בתשתית החסרה והלא בטוחה להרשעת הסטודנטית.

23. סיכומו של עניין, לטענתו הסטודנטית הרימה את הנטל המוטל על כתפיה בנסיבות אלה ולפיכך, מידת הדין מחייבת זיכוייה של הסטודנטית מכל אשמה.

הכרעה:

24. רמת ההוכחה הדרושה. כפי שצוין במספר רב של החלטות משמעות קודמות, רמת ההוכחה בתיקי משמעת באקדמיה בעבירות משמעת חמורות דוגמת הונאה בבחינה כמקרה דן, הוא מעל לכל ספק סביר. על כך אין חילוק. ברי, להרשעה בעבירות הונאה ישנן השלכות הרות גורל על המשך עתידו המקצועי – כלכלי של הסטודנט. סטודנט המורשע בהונאה בבחינה, ככלל, מורחק מהלימודים ועל כן ראוי כי רמת ההוכחה תהיה מעל לכל ספק סביר.

25. מסתמא, במקרה בו נמצא חומר מפליל של הסטודנטית בתא השירותים הסמוך לכיתת הבחינה, נטל ההוכחה הועבר אליה כדי שזו תסביר את פשר העניין. הסטודנטית נדרשה לסתור את ההנחה הפועלת כנגדה לפיה חומר עזר רלוונטי, אשר היא עצמה מודה כי היה באמתחתה כעשרים דקות לפני תחילת הבחינה, נמצא באורח פלא חבוי בשירותים הסמוכים לכיתת הבחינה. כל בר בי רב יכול להבין כי חומר עזר הנמצא בשירותים הסמוכים לכיתת בחינה, יש בו כדי לסייע לסטודנטית במהלך הבחינה. ככל שהסטודנטית מרימה נטל זה, ומעלה ספק ולו הקל ביותר, יש לזכותה. דומה עליי, כי אין זה המקרה. אנהיר את דבריי.

26. מטבע הדברים, משהודתה הסטודנטית כי חומר העזר אשר נמצא בשירותים אכן שלה, היא צריכה לספק הסבר המניח את הדעת למצב האמור. ברם, עדותה לא שפכה אור ולא סייעה להגיע אל חקר האמת. נהפוך הוא, בעדותה ניכר כי ניסתה להתחמק מאחריות וציינה כי איננה זוכרת ואינה יודעת כל עת שנשאלה בדבר הימצאותו של חומר עזר שלה בתא השירותים הסמוך לבחינה. פעמים אחרות, כאשר העובדות לא התיישרו עם קו ההגנה שלה, מצאה תירוצים והסברים כאלה ואחרים שחלקם אינם עולים בקנה אחד עם המציאות, ההיגיון הבריא וניסיון החיים.

27. כאמור, הסטודנטית הודתה כי למדה מתוך חומר העזר עד השעה 09:40 כאשר הבחינה החלה ב- 10:00. כאשר נשאלה מה קרה עם חומר העזר מהשעה 09:40 ואילך טענה כי אינה יודעת. היו לה סברות והערכות מה עלה בגורלו של חומר העזר אך בשום שלב לא סיפקה הסבר הגיוני המניח את הדעת. טענתה לפיה יתכן ושכחה את החומר בקפיטריה דינה להידחות על הסף. לדבריה, היא עצמה לא בטוחה כי אכן שכחה את החומר בקפיטריה כמפורט לעיל בסעיף 7, אלה העריכה שיתכן וכך היה (מכאן לא ברורה טענת ב"כ הקובלת בסיכומיה כי מדובר ב"התרשלות"). אף העדים שהביאה לא תמכו בגרסתה בשום צורה ודרך. שניים מעדיה כלל לא נכחו אתה בקפיטריה עת החזיקה בחומר העזר. העד הנוסף, פלוני, שישב בסמוך אליה בקפיטריה בעודה לומדת עם החומר, העיד כי אינו זוכר האם חומר העזר נותר על השולחן בקפיטריה. יוער, כי הסטודנטית טענה בעדותה כי למטב זיכרונה כ-5 סטודנטים ישבו אתה בקפיטריה עת למדה עם חומר העזר כאשר שניים מתוכם הגיעו להעיד בעניין. כאמור, רק סטודנט אחד הגיע להעיד מטעמה בעניין זה ונמצא כי הוא כלל לא זכר שחומר העזר נותר

בקפיתריה. יוצא אם כך, כי טענתו של ב"כ הסטודנטית שהעדים שהביאה מטעמה תמכו תמיכה נחרצת בגרסתה בעניין זה, דינה להידחות על אתר.

28. לאורך כל הדיונים בית הדין המתין לקבלת הסבר הגיוני המניח את הדעת איך חומר העזר השייך לסטודנטית, חומר שעמלה רבות להכנתו ולמדה ממנו עד רגעים ספורים לפני הבחינה, נמצא בשירותים הסמוכים לכיתה הבחינה. אחד ההסברים שסיפקה לפיו מישהו אשר ראה את חומר העזר בקפיתריה לאחר השעה 09:40 (טענה שלא הוכחה) והחליט להכניסו לשירותי הבנות הסמוכים לכיתה הבחינה, נשמע לא סביר בלשון המעטה. כלומר, לדידה באותן 20 דקות שלפני הבחינה, כאשר חומר העזר היה מונח כביכול על שולחן בקפיתריה, הגיע מישהו או מישהי שאמור להיבחן אף הוא באותה בחינה, ראה על שולחן בקפיתריה את חומר העזר, חומר המכיל 30 עמודים בכתב יד ושלא ידוע למי שייך, ראה כי טוב הדבר והחליט להכניס אותו לתא השירותים בסמוך לכיתה הבחינה בה נבחנה אף הסטודנטית. וכל זאת במטרה לעשות בחומר העזר שימוש פסול במהלך הבחינה. אין באפשרותי לקבל הסבר זה. להבנתי, ניסיון החיים, ההיגיון הבריא והנסיבות הרלוונטיות לעניין דנן, הובילונו למסקנה כי סבירות שתרחיש שכזה יקרה נראה די קלוש.

29. יוטעם, כי לא התקבל, בשום שלב של הדיון, הסבר הגיוני המניח את הדעת הכיצד נתגלגל הדבר שחומר עזר של הסטודנטית נמצא בתא השירותים הסמוך לכיתה. תשובותיה לפיה היא אינה יודעת מה עלה בגורלו של חומר העזר שלה אינן מקובלות עליי. התקבל אצלי הרושם כי הסטודנטית מנסה בכל כוחה להתחמק מלתת תשובות הגיוניות המניחות את הדעת אשר ישפכו אור על שאירע עם חומר העזר השייך לה והיה באמתחתה רגעים לפני הבחינה.

30. טענת ב"כ הסטודנטית לפיה קיים ספק ביחס לשאלה האם חומר העזר שנתפס בשירותים הוא אותו חומר עזר המונח בפני וועדת המשמעת, דינה להידחות על הסף. הסטודנטית הודתה כי חומר העזר שהונח בפני בית הדין שייך לה. עדותו של המשגיח אשר מצא את חומר העזר והעבירו על אתר לזהבית, כמו גם עדותה של זהבית כי חומר העזר שנתפס בשירותים הוא אותו חומר העזר אשר הונח בפני הוועדה, נמצאו כאמינות. לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בעבודת המשגיח ו/או זהבית כך שיתכן ואיכשהו לבית הדין הגיע חומר עזר רלוונטי לבחינה, ששייך אף הוא לסטודנטית - שהרי הודתה שחומר העזר שהונח בפניה בבית הדין הנו שלה - אשר אינו חומר העזר שנתפס בשירותים. העובדה כי המשגיח לא ידע לומר בוודאות כי תוכן החומר שמצא בשירותים הוא אותו תוכן שהוצג בפניו במהלך עדותו אינה מעלה או מורידה בעניין. אין ציפייה ממשגיח לזכור מה תוכנו של החומר חודשים ארוכים אחרי מציאתו מה גם שאין זה מתפקידו לברר האם החומר שייך לבחינה אם לאו. משנמצא חומר חשוד בשירותים בשעת בחינה, הוא הועבר לטיפול של זהבית שהעבירה לבירור מול הסגל האקדמי. מצאתי אם כן, כי המשגיח וזהבית פעלו כנדרש וכמצופה מהם ולא נפל פגם כלשהו שיש בו כדי להטיל ספק באשר לזהות חומר העזר שהונח בפני בית הדין.

31. טענת ב"כ הסטודנטית כי אין הוכחה לפיה הסטודנטית נכנסה לשירותים לפני הבחינה ועל כן לא הוכח כי הייתה אחראית באופן אישי להנחת חומר העזר בשירותים, דינה להידחות על הסף. טוען ב"כ הסטודנטית כי אף אחד לא ראה את הסטודנטית נכנסת עם חומר לשירותים. לראיה, כטענתו, חבריה של הסטודנטית העידו כך. באשר לעדותן של אלמונית ופלונית אומר - לא מיניה ולא מקצתיה. אלמונית, שהעידה בדיון החמישי, כלל לא פגשה את הסטודנטית בבוקר הבחינה לכן לא יכולה להעיד דבר וחצי דבר בעניין. פלונית פגשה את הסטודנטית

בכיתת הבחינה וכלל לא ראתה אותה לפני כן כך שאף היא אינה יכולה להעיד מה אירע לפני כן ומה היו מעשיה של הסטודנטית בטרם נכנסה לכיתה. באשר לפלוני, התקשיתי לקבל את עדותו. לא התקבל אצלי הרושם כי היה צמוד אל הסטודנטית באופן רצוף מהשעה 09:00 ועד השעה 10:00 שעת תחילת הבחינה.

32. יודגש, כי חומר העזר הגיע איכשהו לשירותים. מישהי דאגה להניח אותו רגעים לפני הבחינה בתא השירותים הקרוב למקום בו נבחנה הסטודנטית. מתפקידה לשכנע את בית הדין כיצד יתכן הדבר. העדים מטעמה לא סייעו בידיה. לאחר שמיעת העדים עולה, כי טענתה בדיון הראשון לפיה ישנם "עדים שזוכרים את אותו הדבר שאני זוכרת" התבררה כלא נכונה. כאמור, הסטודנטית טענה כי ידה אינה במעל אך לא הצליחה להרים את הנטל שהונח על כתפיה. לא התקבל שום הסבר הגיוני אחר המניח את הדעת באשר לעובדה שחומר עזר שלה, שהוחזק על ידי אך דקות לפני הבחינה, נמצא בתא השירותים הסמוכים לכיתה בה נבחנה.

33. הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות. טוען ב"כ הסטודנטית כי סימון ואין עדות ישירה לכך שהסטודנטית הכניסה את מחברת הבחינה לשירותים, מה גם שאף אחד לא ראה אותה מעתיקה הלכה למעשה, לא ניתן להכריע כי בוצעה הונאה בבחינה. טענה זו, אף היא, דינה להידחות על הסף. כאמור, אכן אין אחד שראה את הסטודנטית מכניסה את מחברת הבחינה לתא שירותים. מסתמא, קיים קושי לדעת מה נעשה בבית הכיסא. יחד עם זאת, אין חולק כי חומר עזר של הסטודנטית נמצא בתא השירותים בזמן בחינה. הונאה בבחינה כוללת גם אחזקת חומר עזר אסור ואין צורך להוכיח כי נעשה בו שימוש הלכה למעשה. לכן, גם טענת ב"כ הסטודנטית לפיה בזמן שהסטודנטית יצאה לשירותים (בין אם יצאה פעם אחת ובין אם יצאה פעמיים), חומר העזר כבר נאסף על ידי המשגיח ולכן מעולם לא העתיקה ועל כן יש לזכותה, דינה להידחות.

34. רמת ההוכחה הדרושה בתיקי משמעת באקדמיה לרבות שאלת ההרשעה על בסיס ראיות נסיבתיות נדונו זה מכבר בבית המשפט והובאו במספר רב של החלטות משמעת קודמות. בעניין זה יפים הם דבריה של כבוד השופטת פרוקציה בע"פ 2132/04 קייס נגד מדינת ישראל המתייחס להרשעה על סמך ראיות נסיבתיות:

כדי לקבוע ממצא מרשיע על בסיס ראיות נסיבתיות, נדרש כי שילובן יוביל למסקנה מפלילה כמסקנה סבירה אפשרית יחידה. בהתקיים מסקנה סבירה אפשרית אחרת, שהיא ממשית ואינה דמיונית, שאין בה כדי הפללת הנאשם, דינו לצאת זכאי.

35. לאחר שהקשבתי בקשב רב לדבריה של הסטודנטית, אני יוכל לומר ברמת וודאות גבוהה למדי, כי גרסתה של הסטודנטית - לפיה מישהי (שנבחנה בכיתת הבחינה שלה) ראתה את חומר העזר בקפיטריה (אחרי השעה 09:40 ולפני השעה 10:00 שעת תחילת הבחינה), עיינה בחומר (חומר המכיל 30 עמודים כתב יד) וראתה כי טוב הוא, החליטה בו במקום כי ברצונה להשתמש בו במהלך הבחינה (קרי להעתיק) והדרך הטובה ביותר לעשות כן היא על ידי הכנסתו לתא השירותים והחבאתו מתחת לפח האשפה - הנה גרסה שאינה מתיישבת עם ההיגיון הבריא וניסיון החיים, אינה סבירה בנסיבות העניין ועל כן, אינה ממשית. סביר יותר שהסטודנטית היא זו שדאגה שחומר העזר שלה, ממנו למדה עד 20 דקות לפני הבחינה, יונח בשירותים הסמוכים לכיתה בה נבחנה.

36. לצערי הרב, נדמה כי הטענה לפיה לא ניתן להכריע במקרים שכאלה, בשל היעדר ראיות חותכות המעידות כי הסטודנטית אכן החביאה את חומר הלימוד בשירותים ו/או עשתה בו שימוש הלכה למעשה, הנה טענה שכיחה. בית הדין נתקל בטענה זו באופן תדיר כאשר נמצא חומר עזר בשירותים בעת בחינה. לא בכדי חלק לא מבוטל

של ניסיונות ההעסקה מתבצעים בשירותים בשל הפרטיות והיעדר עיניים משגיחות כך שהסיכוי להיתפס קלוש. שיטת זו שכיחה והפכה נגע רע ודווקא בשל כך יש למגרה על אתר.

37. יודגש ויוטעם, כי הרשעה בעבירת הונאה בבחינה, כוללת בין היתר החזקת חומר עזר אסור. בשום שלב אין צורך להוכיח כי הסטודנטית עשתה שימוש הלכה למעשה בחומר העזר. הסטודנטית מודה שהחומר שנתפס במהלך הבחינה בשירותים הסמוכים לכיתה הוא שלה, ודי בכך כדי להרשיעה בהונאה בבחינה.

38. הוסיף וטען ב"כ הסטודנטית, כי היא מסרה גרסה עקבית קוהרנטית, גרסה אחת ויחידה מתחילה ועד הסוף ולא נפל פגם כלשהו אשר בכוחו לקעקע את אמינותה. טענה זו דינה, אף היא, להידחות בשתי ידיים. מהתרשמותי, גרסתה של הסטודנטית אינה מהימנה. הסטודנטית אכן הייתה עקבית בגרסתה, בזה צודק ב"כ הסטודנטית. היא טענה שוב ושוב, כי לא יודעת מה עלה בגורלו של חומר העזר שלה ואיך הגיע לשירותים. היא לא זכרה האם החזיקה בו לאחר השעה 09:40 או האם הוא נשכח בקפוטריה. במידה ולא נשכח בקפוטריה, לא ידעה לומר היכן הוא היה. הסטודנטית מסרה גרסאות מתחמקות ולא אמינות. התרשמותי, לאחר שעות של דיונים, כי לא אמרה אמת בפני בית הדין ביחס לחומר העזר שלה. מדובר בבחורה אינטליגנטית ורהוטה, שידעה לתאר היטב את מהלך הדברים שאירעו בטרם הבחינה ולאחריה. כל דבר שנשאלה לגביו, הייתה יודעת להשיב תשובה מבוססת ומיושבת בקרב השומע. ברם, בכל הקשור לחומר העזר שלה שנמצא בשירותים, לא ידע לספק הסבר המניח את הדעת. הסטודנטית הגדילה לעשות וטענה, כי אולי מישהי אחרת בכלל רצתה להעתיק מתוך חומר העזר שלה והיא זו שדאגה להניח את החומר שלה בתא השירותים, אותו תא שירותים שבמקרה היה סמוך לכיתה בה היא עצמה נבחנה.

39. זאת ועוד. טענת ב"כ הסטודנטית לפיה עדויותיהם של שלושת העדים שהעידו מטעמה, היוו נדבך מרכזי בחיזוק עדותה של הסטודנטית אינה מחזיקה מים. עדותם הייתה רחוקה מלתמוך בגרסת הסטודנטית.

40. לאור המקובץ לעיל, הגעתי לכדי מסקנה, כי הסטודנטית לא הרימה את הנטל שהונח על כתפיה. הסטודנטית לא סיפקה שום הסבר הגיוני, סביר וממשי ביחס לעובדה שחומר עזר שלה נתפס במהלך בחינה בשירותים הסמוכים לכיתה בה נבחנה. אני יכול לומר, בוודאות שהיא למעלה מספק סביר, כי ידה של הסטודנטית הייתה במעל והיא זו אשר דאגה לכך שחומר העזר שלה יימצא בתא השירותים. אשר על כן, אני מרשיע אותה בעבירת הונאה בבחינה כאמור בסעיף 2(3) לתקנון. מאחר והסטודנטית הורשעה בסעיף האישום החמור מבין סעיפי האישום, מתייתרים יתר הסעיפים ועל כן מזכה אותה משאר הסעיפים המצוינים לעיל.

יציאת הסטודנטית לשירותים במהלך הבחינה

41. במהלך הדיונים נדונה סוגיית יציאותיה של הסטודנטית לשירותים במהלך הבחינה עצמה. מחד, טוענת הסטודנטית כי יצאה לשירותים רק פעם אחת בלבד במהלך הבחינה. מנגד, ברישומי דו"ח יציאות כניסות במהלך הבחינה מופיע כי הסטודנטית יצאה פעמיים: פעם אחת בשעה 11:14 ופעם שנייה בשעה 11:37. בנוסף, זהבית העידה כי ראתה את הסטודנטית יוצאת פעמיים במהלך הבחינה. עוד נטען על ידי הסטודנטית, כי אין התאמה בין כתב היד שלה בשתי הרשומות המופיעות בדו"ח יציאות כניסות ולטענתה, יתכן שאחת המשגיחות היא זו שמלאה בכתב ידה חלק מפרטיה (טענה שהוכחה על ידי המשגיחות). מכל מקום, נוכח הכרעתי בסוגיה

המרכזית בה מואשמות הסטודנטית, והיא: הונאה בבחינה, מצאתי לנכון שלא להכריע בשאלת מספר הפעמים בהן יצאה הסטודנטית מהכיתה ולא להכריע איזו גרסה מבכר - זו של הסטודנטית או זו של זהבית והמשגיחות.

שאלת העונש:

42. עבירת הונאה בבחינה הנה מהחמורות בעבירות תקנון המשמעת. פגיעה בטוהר הבחינות תוך ניסיון להערים על המשגיחים האמונים על שמירת טוהר הבחינות, מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה על מנת שמקרים מעין אלה לא יישנו. נוכח ריבוי המקרים בהם סטודנטים מחביאים חומרי עזר בשירותים במהלך בחינות, החליט הח"מ להחמיר הענישה בעבירות הנוגעות לטוהר הבחינות. הודעה בדבר שינוי המדיניות המחמירה בענישה נשלחה במייל לכל הסטודנטים לפני חודשים מספר, לאחר קרות האירוע נשוא תיק דנן.

43. עד כה, העונש שהטיל בית הדין במקרים של הונאה בבחינה בדומה למקרה דנן, היה הרחקה בפועל מהלימודים למשך סמסטר אחד. ברם, וכחלק משינוי מדיניות הענישה ראוי כי עונש ההרחקה בפועל יעמוד על שנה אחת ולא על סמסטר אחד כפי שהיה עד כה. יחד עם זאת, בשל העובדה כי העבירה בתיק דנן נעברה לפני שינוי המדיניות וההודעה הפומבית, מדיניות ההחמרה לא תחול במקרה זה. נוכח זאת, תמוהים הם דבריה של ב"כ הקובלת בסיכומיה לפיה יש להסתפק בעונש של הרחקה על תנאי. זה בניגוד גמור למדיניות בית הדין, דבר היודע היטב לב"כ הכובלת. מכל מקום, ב"כ הקובלת הותירה את שיקול הדעת בדבר קביעת העונש בידי בית הדין.

44. במקרה דנן לא הוצגו בפני בית הדין נסיבות אישיות מיוחדות אשר יש בהן כדי להקל בעונשה.

45. סיכומי של עניין: נוכח חומרת העבירה והתנהלותה של הסטודנטית במהלך הדיון כמפורט לעיל, ראוי היה להרחיקה בפועל מהלימודים למשך שנה אחת. המקרה אירע בטרם שונתה מדיניות הענישה, ועל כן החלטתי כי העונש הראוי בנסיבות המקרה הנו, כדלקמן:

א. **הרחקה מהלימודים בפועל למשך סמסטר אחד.** ההרחקה תיכנס לתוקפה בסמסטר ב' של שנה"ל תשע"ו. ככל שהסטודנטית רשומה לקורס שנתי שהחל בסמסטר א' תשע"ו, היא רשאית להמשיך ולקחת בו חלק גם בסמסטר ב'.

ב. **פסילת הקורס.**

ג. **הרחקה מלימודים לשנה אחת על תנאי.** התנאי יעמוד בתוקפו עד תום שנת לימודים תשע"ז ויופעל באם תורשע הסטודנטית בעבירה של חוסר יושר אקדמי.

ההחלטה תפורסם ללא ציון שמה של הסטודנטית.

שלי מלכה, עו"ד
הממונה על המשמעת

Disciplinary File No 25/2015

In the Matter of Student: A – (hereinafter: The Student)

Decision

1. This file concerns a Student at the Interdisciplinary Center Herzliya (hereinafter: "the Student") against whom a disciplinary complaint was filed accusing her of committing disciplinary offenses and infracting clauses 2(a), 2(c), 2(e), 2(f), and 2(t) of the Disciplinary Regulations of the Interdisciplinary Center Herzliya (hereinafter: "the Disciplinary Regulations"). The Student was accused of the following: during a closed book exam in an academic course, material belonging to the Student was found in the bathroom stall in the bathroom adjacent to the exam room. The material included 30 pages written in the Student's handwriting (hereinafter "the material").
2. In the framework of clarifying the issue in this case no less than 5 hearings were held on the following dates: May 21, 2015, June 11, 2015, August 3, 2015, September 1, 2015 and November 8, 2015. Those present during the different hearings included the Complainant, Ms. Orly Shaked, Coordinator of the Disciplinary Committee, Ms. Shir Peer, Acting Committee Coordinator, Ms. Ariella Rada; Student Union representative, Ms. Nizan Zigdon (she represented the Student during the first three hearings); legal counsel for the Interdisciplinary Center Adv. Iris Ilotovitz-Segal, two legal counselors on behalf of the student (the legal counsels for the parties were present only during the last two hearings), two observers on behalf of the Student Union (who were present during the fifth hearing). In addition, seven witnesses appeared before the committee, as follows: three students who are friends of the accused Student; two proctors who were present during the exam, the proctor who found the material (hereinafter: "the Proctor"), Ms. Zehavit Loostiger-Levi Head of the Examinations Department who was called to the exam room and was there for a while (hereinafter: "Zehavit"). At the end of the fifth hearing the parties were asked to submit summations in writing. After several weeks the summations were submitted as requested.

Discussion

3. The complaint dated March 25, 2015 stated that in accordance with procedure performed in the first half hour of every exam, the bathroom stalls adjacent to the exam rooms of the exam in this case were combed. During the search the material was found in one of the stalls in the women's bathroom. The material was delivered to one of the faculty members of the course who certified that the material belonged to the course in which the exam was held. In addition there was a match between the handwriting of the material and the handwriting in the Student's exam notebook.
4. Moreover, on the complaint form there is reference to the disorganization that transpired in the classroom during the exam which was expressed, inter alia, by frequent exits of the Student to

המרכז הבינתחומי הרצליה

ת.ד. 167 הרצליה, 46150 | www.idc.ac.il | טל: 09 9527272 | פקס: 09 9568605 | info@idc.ac.il

the restroom. Therefore Zehavit was called to the exam room. On the complaint form it was also noted that the Student went to the restroom twice within 20 minutes. The listings on the bathroom exit and entrance form during the exam indicate that the Student went to the bathroom twice, once at 11:14 and again at 11:37. In both listings the time the Student left the room is noted but the time she returned does not appear on the form, nor is there reference to the number of the exam booklet. In handwriting The Student claims she went to the restroom only once during the exam.

The Versions of the Parties

5. The Proctor who found the material in the bathroom testified before the tribunal and stated that during the first half hour of the exam he did a routine combing of the bathroom stalls next to the exam room. During his search in the women's bathroom he found written material in a nylon bag underneath the wastebasket. After he found the material he gave it to Zehavit as is required when finding suspicious material in the bathroom (pages 4-6 of the protocol of the hearing on November 8, 2015).
6. Zehavit noted during her testimony (pages 9-10 of the protocol of the hearing on September 1, 2015) as well as on the complaint form, that after she received the material, she gave it to the teaching assistant in the course, with several exam booklets of students who sat in the exam room next to the bathroom where the material was found. The teaching assistant was asked to try to see if there was a match between the handwriting of the material and the handwriting on the exam form and it was done successfully.
7. The Student in contrast was asked to give her version of the fact that material belonging to her was found in the bathroom next to the exam room. Here is her version: According to the Student, she arrived on campus at 09:00 in the morning (the exam began at 10:00) and she sat with several friends in the cafeteria. While she was sitting in the cafeteria she studied from the material she prepared beforehand until 09:40. Then she got up from her seat in the cafeteria and walked to the exam room with her friends who had sat with her at the cafeteria. She claims that perhaps the material was left in the cafeteria. Her version in her words:

On my way to the classroom I did not notice that I did not have the summary (i.e., the material. S. M.) with me. I noticed that I did not have it when I gathered my things at the end of the exam... when we sat in the cafeteria, I am trying to recall who sat with me in the cafeteria, there were about 5 people, 2 came to testify today they remember almost the same thing that I remember (pages 1-2 of the protocol of the hearing held on May 21, 2015).

Later when she was asked if she left the material in the cafeteria she said no and noted that she is not sure (page 4 of the protocol of the hearing held on May 21, 2015).

8. When the Student was asked how she believed her material, which she had in her possession about 20 minutes before the exam came to be in the bathroom stall in the restroom next to the room in which she took the exam, she replied in these words:

I tried to understand what happened and I came to the conclusion that maybe someone saw my summaries in the cafeteria, they are very organized, and that was her

security and she went to the bathroom and simply put it there, for her security. I do not think that someone was out to get me, I think that because it was a very brief summary and they can help... I have no way to explain this, how the summaries made it to the restroom, besides to say my truth, those summaries of mine made it to the bathroom without me placing them there... perhaps there are people who saw great summaries and decided to use them (pages 2-3 of the protocol of the hearing held on May 21, 2015. The mistakes are in the original protocol)

She continued and noted:

I think that the person who put it (the material. S. M.) there seemingly it helped them... I said that it (the material S. M.) is mine and somehow got to the bathroom. I try to run through my mind what happened and try to find people who can testify that maybe I left the summaries in the cafeteria or that someone said great summaries let's use them. I was not able to do so, I was not able to understand how the summaries got to the restroom. The only thing I was able to do was bring witnesses that were with me. Again I state that my feet did not step into the restroom... I have no other hypothesis of how the summaries got there except that they did not grow feet unless someone decided to use them, maybe someone decided to use the material (page 4 of the protocol of the hearing held on May 21, 2015).

And in another hearing she stated: **I think that when I sat at the cafeteria there were many people around me and it was a good summary and maybe someone came unprepared for the exam and took the material (page 5 of the protocol of the hearing held on August 3, 2015).**

9. The Student summoned 3 of her peers who also took the same exam. First Student A who sat with her in the cafeteria and later sat by her in the exam testified. Below is his version about the material that was in the possession of the Student until 09:40:

Like we said she had the material until 09:40, she studied from the summaries. I told her it would only do her harm. Then at that time we got up and walked to class. I do not remember whether the summaries remained in the cafeteria but I can say that I stayed with her until the exam, we even have a procedure of hugging. We went up to smoke a cigarette and I can say for sure that she did not go to the restroom. She always sits by me in exams on my left. Until the exam she did not go to the restroom; what happened during the exam I cannot say for sure... during the exam I am submerged in myself and thus I said that she could have gone out during the exam but beforehand for sure not... in the exam I sit with a hood on my head and I concentrate on the exam so I did not pay attention (page 5 of the protocol of the hearing on May 21, 2015).

10. Student B, a friend of the accused student, testified during the first hearing. According to her:

I always sit in the exam room before the exam and not in the cafeteria so I was not in the cafeteria. I waited in the classroom and the Student and Student A came and sat behind me. Because I was stressed we went out to smoke and we sat on a bench upstairs. After several minutes I told her to come down and we went into the classroom. (page 6 of the protocol of the hearing held on May 21, 2015)

A third friend of the Student, Student C, testified at the fifth hearing and from her testimony apparently she studied with the Student a day before the exam but she did not meet her the morning the exam; she did not sit with her in the cafeteria before the exam and she did not take the exam in the same exam room. She noted that the Student called her at the end of the exam and told her that she could not find the material (page 2 of the protocol of the hearing held on November 8, 2015).

11. **The Complainant** stated that it was hard for her to accept the version of the Student regarding her material. The Complainant argued and claimed that the moment the material belonging to the Student was found in the bathroom adjacent to the exam room, the burden of proof lies on the Student's shoulder. It is her obligation to provide a logical explanation for the fact that her material was found in the bathroom during the exam. Her version whereby someone saw the material in the cafeteria and decided to use it is a problematic and illogical version.

The Complainant even placed doubt on the testimony of Student A. According to the Complainant Student A did not tell the truth in his testimony. The Complainant claimed that Student A and the Student sat by one another in the exam as he testified. On the exit and entrance forms it was noted that they went to the restroom 3 minutes apart thus it is not feasible that Student A did not notice whether or not the Student went to the restroom during the exam. Consequently she asked to resubmit him to testify again. During the hearing on August 3, 2015 Student A testified again and noted that "when I take an exam I take Ritalin. I do not relate to what happens around me. I suffer from test anxiety and thus I do not pay attention to my surroundings" (pages 1-2 of the protocol of the hearing held on August 3, 2015). The Complainant argued that since Student A is a good friend of the Student, who sat by her during the entire exam and went to the restroom 3 minutes after her, it is infeasible that he did not notice that she went to the restroom and there are problems with his entire testimony.

Summations

12. At the end of the hearings, the parties submitted their summations. Below are the main summations of the Complainant's legal counsel.
13. The Student testified on May 21, 2015 that apparently she forgot the material on the table in the cafeteria, and only after the exam she noticed that the material was missing. The Student was not 100% sure that she forgot the material in the cafeteria as stated in her testimony on May 21, 2015. The Student repeatedly stated throughout her entire testimony that she did not remember how the material got to the restroom since as far as she is concerned she did not place it there, and her feet did not step into the bathroom before the exam and Student A who studies with her can testify to that fact.
14. In light of the fact that when material of a student is found in the bathroom stall during a closed book exam it is her obligation to give an explanation that is logical. The Student repeatedly claimed that she did not place the material in the bathroom stall, but she did not give any convincing explanation of who did put her material in the bathroom. There is no dispute that the material found belongs to the Student. Furthermore, there is no argument that the Student was not caught cheating. All that is left is negligent behavior of the Student

המרכז הבינתחומי הרצליה

ת.ד. 167 הרצליה, 46150 | www.idc.ac.il | טל: 09 9527272 | פקס: 09 9568605 | info@idc.ac.il

whereby she claims that she forgot the material in the cafeteria and she was not able to give a satisfactory explanation of how the material came to be in the bathroom. In light of the aforesaid, in the case under discussion the Complainant leaves it to the discretion of the Disciplinary Officer.

15. Below are the main points of the Student's legal counsel as presented in his summations:

The Student denied committing the offenses of which she has been accused. According to her, she does not know how the material came to be in the wastebasket in the bathroom. She added that until before the exam she sat with a group of students in the cafeteria and she forgot the summaries there. The Student provided this version consistently from the moment she was asked to give her version as detailed in the hearing protocols and that is the version she gave when giving evidence. Her version was consistent throughout the course of the hearings and she repeatedly claimed that the summaries were forgotten in the cafeteria, and that afterwards she went to the exam room and she did not enter the bathroom before the exam. Later he noted that she gave one version from the beginning to the end, consistent and coherent and there was no fault whatsoever that would taint the credibility of her version.

16. From her version it is apparent that she did not have any opportunity to take the summaries from where she sat in the cafeteria and place them in the bathroom stall. Thus, it was not proven that the Student was responsible for personally or otherwise placing the summaries in the bathroom as stated.

17. The Student's legal counsel stated that according to the claim of the Complainant (in her memo dated April 15, 2015) she noted to the Student that in order to support her version she needed to make all efforts to remember the list of students who sat with her at the cafeteria. As he understands it the reference of the Complainant was that the testimony of those students, as long as they support her version, would be able to clear her of the offenses of which she was accused. Thus she sent a list of witnesses who testified before the Committee and their testimony firmly supported the Student's version.

18. The Student's legal counsel argued that she acted in accordance with the instructions of the Complainant by bringing two witnesses who support her version and thus because she did so it would have been befitting not to bring her before the hearing since no fault was found in the testimony of the witnesses.

19. The Student's legal counsel was also asked how many times the Student went to the restroom. I decided not to discuss his main points as detailed later in this decision.

20. The Student's legal counsel also made claims concerning doubt about the material found in the bathroom stall being the same summaries presented to the Disciplinary Committee. The Student's legal counsel related to several issues as follows:

- a. According to the testimonies heard and that stated in the complaint, it turns out that the same documents found in the bathroom were in a bag and were placed inside the wastebasket, underneath the wastebasket bag. The problem is that according to the testimony of the proctor who found the documents, they were placed underneath the wastebasket.

- b. This contradiction can place doubt on the question of whether the summaries of the Student are the documents that were found in the bathroom stall by the witness.
 - c. In addition – according to that stated in the complaint and according to the testimony of the proctor the documents that he found were placed, as stated, underneath the wastebasket and they were folded, that is to say crumpled.
 - d. And here the summaries before the Disciplinary Committee are straight, smooth and not crumpled and there is no sign that they were folded underneath the wastebasket.
 - e. This is another difficulty which places true doubt on the question of whether these are the same documents at all. Furthermore, the material before the Disciplinary Committee were presented to the proctor who combed the bathroom and after looking at them he was able to state two things: One that they do not look like the documents he found and second the documents he found were several pages and in contrast the Student's summaries are dozens of pages.
21. The Student's legal counsel claimed that the circumstantial evidence presented to the honorable Committee, cannot serve as a firm basis for conviction of the Student. As far as the burden is to contradict the assumption that holds the Student responsible, we can assert that the Student met the burden and even exceeded it. Her testimony was credible, with no contradictions, it was not refuted and it met the accepted tests of credibility.
22. Moreover, the Student's legal counsel brought the Complainant's legal counsel's stand in which she emphasizes in her summations the "negligence" of the Student as her recognition of the lacking and uncertain foundation for conviction.
23. In conclusion according to his arguments under these circumstances the Student met the burden placed on her shoulders and thus the Student must be acquitted of any conviction.

Decision

24. The required degree of proof. As noted in many of the previous disciplinary decisions, the degree of proof in disciplinary files in academy, in severe disciplinary offenses such as cheating on exams as in the case before us, is beyond reasonable doubt. Thus in this regard there is no dispute. Obviously conviction for offenses of cheating has crucial implications on the student's future, professionally and economically. A student who is convicted of cheating on an exam, in general is suspended from studies and thus the degree of proof will be beyond reasonable doubt.
25. In cases in which incriminating material of the Student is found in the bathroom stall next to the exam room, the burden of proof is transferred to her to explain the matter. The Student must contradict the assumption against her where the relevant material which she herself admits was in her possession about twenty minutes before the exam, was inexplicably found hidden in the bathroom next to her exam room. Any reasonable person would conclude that the material found in the bathroom adjacent to the exam room, is to assist the Student during the exam. As long as the Student meets the burden of proof, even the slightest doubt, she should be acquitted. I believe that this is not the case here. I will clarify this.

26. Naturally, once the Student admitted that the material found in the bathroom was indeed hers, she must provide a logical explanation for the said situation. However her testimony did not shed light and did not help reach the truth. The opposite is true. In her testimony it is obvious that she tried to evade taking responsibility and stated that she did not remember and she does not know each time she was asked about the material that was found in the bathroom stall next to the exam room. Other times, when the facts did not coincide with her defense she found excuses and explanations part of which do not suit reality, simple logic and life experience.
27. As stated, the Student admitted that she studied from the material up until 09:40 where the exam began at 10:00. When she was asked what happened to the material from 09:40 onward she claimed she did not know. She had explanations and estimations of what happened to the material but there was no stage at which time she provided a logical explanation. Her claim that perhaps she forgot the material in the cafeteria should be completely rejected. According to the Student, she herself is not sure that she forgot the material in the cafeteria as detailed in paragraph 7 above; she only estimated that perhaps that is what happened (thus the Complainant's legal counsel's claim that it is "negligence" is not clear to me). Even the witnesses that she summoned did not support her version in any manner whatsoever. Two of the Student's witnesses were not even present with her in the cafeteria when she had the material with her. The additional witness, Student A, who sat next to her at the cafeteria when she was still studying from the material, testified that he did not remember whether the material remained on the table in the cafeteria. It should be noted that the Student claimed in her testimony that to the best of her recollection about 5 students sat with her in the cafeteria while she studied with the material where two of them came to testify on the matter. As stated, one of the students who came to testify on her behalf seemingly did not remember at all that the material was left in the cafeteria. Thus, the Student's legal counsel's argument that the witnesses the Student brought on her behalf firmly supported her version in this matter, should be rejected outright.
28. Throughout all the hearings the tribunal waited to hear a logical explanation of how the material that belongs to the Student, material that she worked hard to prepare and studied from until moments before the exam, found its way to the bathroom adjacent to the exam room. One of the explanations she provided whereby someone who saw the material in the cafeteria after 09:40 (a claim that was not proven) decided to put it in the women's restroom next to the exam room sounds illogical to say the least. Namely, as far as she is concerned during those 20 minutes before the exam, when the material was supposedly on the table in the cafeteria, material that comprised 30 pages, handwritten, someone who was also taking the same exam and who did not know to whom it belonged, thought it was a good summary and decided to take it to the restroom next to the exam room in which the Student was also taking the exam. All this in order to use the forbidden material during the exam. I cannot accept this explanation. To the best of my understanding, life experience and common sense and the relevant circumstances I have come to the conclusion that the chances this could happen seem to be pretty slim.
29. It is emphasized that no reasonable explanation was given at any stage of the hearing which is acceptable for how the material of the Student found its way into the restroom next to the exam room. I cannot accept her answers whereby she does not know what happened to her material. I got the impression that the Student is trying with all her power to avoid giving logical answers

which would be reasonable and shed light on what happened with the material that belongs to her and was in her possession until right before the exam.

30. The claim of the Student's legal counsel that there is doubt regarding the question of whether the material found in the restroom is the same material presented to the Disciplinary Committee, is absolutely rejected. The Student admitted that the material presented to the Disciplinary Committee belongs to her. The testimony of the proctor who found the material and brought it to Zehavit, as well as the testimony of Zehavit that the material was found in the bathroom is the same material presented to the Committee was found to be credible. I did not find any fault whatsoever in the work of the proctor and/or of Zehavit such that perhaps the material presented to the tribunal, material relevant to the exam that also belongs to the Student – as she admitted that the material presented to the tribunal is hers – was not the material found in the restroom. The fact that the proctor did not know for sure whether the contents of the material that he found in the bathroom is the same contents that was presented to him during his testimony does not add or detract from this. There is no expectation for the proctor to recall the contents of the material many months after finding it and moreover it is not his duty to check whether the material belongs to the exam or not. Once the suspicious material is found in the bathroom during the exam it is passed on to Zehavit which she sends to the academic staff for clarification. I thus found that the proctor and Zehavit acted as required and expected of them and there was no fault whatsoever which would place any doubt concerning the identity of the material presented to the tribunal.
31. The argument of the Student's legal counsel that there is no proof that the Student entered the restroom before the exam and thus it was not proven that she was personally responsible for placing the material in the bathroom is absolutely rejected. The Student's legal counsel claims that nobody saw the Student enter the bathroom with the material. As he argued, her peers testified to that. As for the testimony of Student A and Student B, I will say – there is no thread of truth to this. Student B, who testified at the fifth hearing, did not meet the Student on the morning of the exam and thus she could not testify at all in regard to this matter. Student B met the Student in the exam room and did not see her beforehand thus she could not testify to what happened before and what the Student did before entering the classroom. As for Student A, I find it difficult to accept his testimony. I did not get the impression that he was with the student continuously from 09:00 until 10:00 when the exam began.
32. It should be emphasized that the material somehow made its way into the bathroom. Someone made sure to place it moments before the exam in the bathroom next to the place where the Student took her exam. It is her responsibility to convince the tribunal how that happened. The witnesses on her behalf did not help her with this. After hearing the witnesses, it became apparent that her claim during the first hearing that "there were witnesses that remember the same thing I remember" turned out to be incorrect. As stated the Student argued that she did not have any part in it but she did not succeed in lifting the burden placed on her shoulder. No reasonable explanation was given to explain the fact that her material, which she had in her possession minutes before the exam, was found in the bathroom adjacent to the classroom in which she took the exam.
33. Conviction based on circumstantial evidence. The Student's legal counsel claims that since there is no direct evidence showing that the Student brought her exam booklet into the bathroom and that no one saw her actually cheating, she cannot be convicted of cheating on an exam. This argument

is also rejected outright. As stated, indeed there is no one who saw the Student bring her exam notebook into the bathroom. Obviously it is difficult to know what happened in the bathroom stall. Nonetheless, there is no dispute that the material of the Student was found in the bathroom during the exam. Cheating on an exam includes possessing forbidden material and there is no need to prove that it was actually used. Thus, the Student's legal counsel's argument that when the Student went to the restroom (whether she went once or twice) the material had already been taken by the proctor and thus she never cheated and should be acquitted is also rejected.

34. The degree of proof required in disciplinary cases in academy including the question of conviction based on circumstantial evidence was already deliberated in the courts and was presented in many previous disciplinary decisions. In this matter the decision of Justice Procaccia in CA 2132/04 **Kais vs. The State of Israel**, in which the conviction was based on circumstantial evidence, is relevant:

"In order to determine a convictional finding based on circumstantial evidence, the combination of the evidence must lead to the incriminating conclusion being the only reasonable possibility. With the existence of another reasonable conclusion that is real and not imaginary, which does not incriminate him, the accused should be acquitted."

35. After carefully listening to the Student's statements, I can say with fairly high accuracy that the Student's version – in which somebody (who took the exam in the same room the Student took hers) saw the material in the cafeteria (after 09:40 and before 10:00, at which time the exam began) reviewed the material (material consisting of 30 handwritten pages) and saw that it was good and decided on the spot to use it during the exam (namely to cheat) and the best way to do so is to take it into the bathroom and hide it underneath the wastebasket – is an explanation that is illogical and does not correspond with life experience, is unreasonable under the circumstances in this case and is not true. It is more reasonable that the Student is the one who made sure the material from which she studied until 20 minutes before the exam, would be placed in the restroom next to the classroom in which she took the exam.
36. Unfortunately, seemingly the claim by which we cannot make decisions in cases like these due to lack of irrefutable proof that testifies to the fact that the Student hid the material in the restroom and/or actually used it, is a very common argument. The tribunal has heard this argument frequently when material is found in the restroom during exams. There is good reason that a great deal of the attempts to cheat is done in the bathroom where due to privacy and the lack of view of the proctors the chance of getting caught is slim. This method is common and has become an adverse phenomenon, which needs to be eradicated.
37. It is emphasized and stressed that convictions of offenses of cheating on exams, includes inter alia the possession of forbidden material. There is no need at any stage to prove that the Student actually used the material. The Student admitted that the material that was found in the restroom during the exam next to her classroom was hers and that is enough to convict her of cheating on exams.
38. The Student's legal counsel also argued that she provided a consistent and coherent version, one single version from beginning to end and there was no fault which would affect her credibility. This argument is also totally rejected. From my impression the Student's claim is not credible. The

Student's legal counsel was correct that the Student indeed was consistent in her version. She claimed over and over again that she does not know what happened to her material and how it got into the restroom. She did not remember whether she had it in her possession at 09:40 or if she forgot it in the cafeteria. If it was not left in the cafeteria, she did not know where it was. The Student gave evasive versions which were not credible. My impression, after hours of deliberations, is that she did not tell the truth to the tribunal regarding her material. The Student is an intelligent, articulate student who knew how to describe the events that occurred before and after the exam. In reference to everything she was asked, she knew how to provide well-founded and level-headed answers. However, she did not know how to provide a reasonable explanation concerning the fact that her material was found in the bathroom. The Student argued that maybe someone else wanted to use her material to cheat and that is the one who made sure to place the material in the bathroom stall, the same bathroom stall that was incidentally next to the classroom in which she took the exam.

39. Furthermore, the Student's legal counsel's claim that the testimony of the three witnesses who testified on the Student's behalf, provided major support for the Student's testimony does not hold water. Their testimony was far from supporting the Student's version of events.
40. In light of the above, I have come to the conclusion that the Student did not lift the burden placed on her shoulders. The Student did not provide a logical, reasonable and true explanation concerning the fact that her material was found during the exam in the bathroom next to the classroom in which she took the exam. I can state that with certainty beyond reasonable doubt that the Student was the one who made sure that her material was in the bathroom stall. Thus I am convicting her of cheating on an exam as stated in clause 2(c) of the regulations. Since the Student is convicted of the most severe offense of the ones she was accused, the others are unnecessary and I am therefore acquitting her of the other clauses mentioned above.

The Student Going to the Restroom during the Exam

41. During the hearing the issue of the Student going to the restroom during the exam was discussed. On the one hand the Student argued that she went to the restroom only once during the exam. On the other hand the listings on the exit entrance forms during the exam show that the Student went twice: once at 11:14 and another time at 11:37. In addition, Zehavit testified that she saw the Student go to the restroom twice during the exam. The Student also argued that there is no match in the handwriting in the two listings that appear on the exit entrance form and she claimed that perhaps one of the proctors filled in her details in her handwriting (a claim that was denied by the proctors). In any case, in light of my main decision convicting the Student of: cheating on exams, I decided not to determine the number of times the Student left the classroom nor which version, the Student's or the version of Zehavit and the proctors, to choose in regard to this question.

The Question of Punishment

42. The offense of cheating on exams is one of the most severe offenses in the Disciplinary Regulations. Harming the integrity of exams while attempting to deceive the proctors who are entrusted with maintaining the integrity of exams, necessitates severe and deterring punishment so that incidents like these will not occur again. In light of the many cases in which students hide material in the restrooms during exams, the undersigned has decided to impose more severe punishment in cases concerning the integrity of exams. Notification concerning the change in

policy of more severe punishment was sent by mail to all of the students several months ago, after the incident in this file occurred.

43. To date, the punishment imposed by the tribunal in cases of cheating on exams, like this case, was suspension from studies for one semester. However, as part of the change in the punishment policy it is appropriate that the punishment will be suspension for one year and not one semester as it was to date. Nonetheless, due to the fact that the offense in this case was committed before the change in policy and notification of such, the policy of more severe punishment will not apply to this case. Thus, the statement made by the Complainant's legal counsel in her summations in which she asserts that conditional suspension is suffice in this case is surprising. This is completely contradictory of the policy of the tribunal, which is well known to the Complainant's legal counsel. In any case, the Complainant's legal counsel left the question of punishment to the discretion of the tribunal.
44. No special personal circumstances were presented to the tribunal, which warrant appeasement of punishment in this case.
45. In conclusion, in light of the severity of this offense and the way in which the Student conducted herself throughout the hearing process as described above, it would have been appropriate to suspend the Student for one year. The incident occurred before the change in punishment policy and thus I have decided that the appropriate punishment under the circumstances is:
- Suspension from studies for one semester.** The suspension shall take effect the second semester of the 2015-2016 academic year.
 - Disqualification of the course.**
 - Conditional suspension for one year.** The condition shall remain valid until the end of the 2016-2017 academic year and shall be activated should the Student be convicted of an academic dishonest offense.

This decision shall be published without naming the Student.

Shelly Malka, Adv.
Disciplinary Officer